

OPINIA

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 25 kwietnia 2013 r.

o niezgodności z zasadą pomocniczości projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną COM(2013)133

Senat, po rozpatrzeniu projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną, COM(2013)133, stwierdza, że projekt ten nie jest zgodny z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej.

1. W ocenie Senatu, cel proponowanego aktu – ustanowienie przez państwa członkowskie planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich i strategii zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną wedle ustalonych zasad i w ustalonym czasie – nie musi być realizowany na poziomie Unii Europejskiej, gdyż państwa członkowskie mogą przyjmować takie plany z własnej inicjatywy. Zdaniem Senatu, wspólne zasady przyjmowania planów zagospodarowania przestrzennego oraz strategii zarządzania, określone w art. 5-8 proponowanej dyrektywy, oraz wspólne wymogi proceduralne mają charakter bardzo ogólny. Państwa członkowskie bez wprowadzenia przedmiotowej dyrektywy są już obecnie zobowiązane do ich poszanowania na podstawie innych aktów prawa Unii Europejskiej lub prawa międzynarodowego. Tym samym ujednolicenie polega w tym przypadku głównie na określeniu terminu, w jakim państwa członkowskie będą zobowiązane do opracowania planów i strategii.
2. Główną wartością dodaną projektowanej dyrektywy jest zobowiązanie państw członkowskich do współpracy międzynarodowej w zakresie planowania zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną. W ocenie Senatu, jest to jednak niewspółmiernie mała korzyść w stosunku do kosztów, które państwa członkowskie będą zmuszone ponieść przygotowując plany i strategie w terminach wyznaczonych przez Komisję.
3. Zdaniem Senatu, przygotowanie planów zagospodarowania obszarów morskich oraz strategii zarządzania strefą przybrzeżną nie powinno być regulowane na poziomie całej UE, ponieważ nie pozwala to na uwzględnienie specyficznych potrzeb państw

związanych z różnymi obszarami morskimi. Poza tym, do współpracy przy opracowywaniu tych planów i strategii konieczne jest włączenie państw trzecich. Dlatego też w opinii Senatu jedynie podjęcie prac na poziomie międzynarodowym pozwala na lepsze dostosowanie instrumentów do rzeczywistych potrzeb, a ponadto na objęcie współpracą państw trzecich, związanych z danym obszarem morskim.

Należy zatem uznać, że proponowana dyrektywa narusza zasadę pomocniczości.

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

